

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

קידושין-האשה נקנית		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
והלא דין הוא: אם מוכרה לפסולין, לא ימכרנה לקרובים?												⚡
מה למוכרה לפסולין - שאם רצה לייעד מייעד, ימכרנה לקרובים - שאם רצה לייעד אינו מייעד? אמר קרא: לאמה, מלמד שמוכרה לקרובים.												◇
ור"מ?												⚡
לפסולין נפקא ליה מהיכא דנפקא ליה לר"א, בקרובים סבר לה כרבנן	[ר"מ]											⚡
אין מוכרה לקרובים.	דאמרי: [רבנן]											⚡
מוכרה לאביו ואין מוכרה לבנו	תני חדא:											■
אין מוכרה לא לאביו ולא לבנו	ותניא אידך:											■
בשלמא אינו מוכרה לא לאביו ולא לבנו - כרבנן, אלא מוכרה לאביו ואין מוכרה לבנו - כמאן? לא כרבנן ולא כרבי אליעזר												⚡
לעולם כרבנן, מודו רבנן היכא דאיכא צד יעוד.												!
(שמות כא) אם בגפו יבא בגפו יצא - בגופו נכנס, בגופו יצא	ת"ר: [ת"ק]											◇
יחידי נכנס, יחידי יצא.	רבי אליעזר בן יעקב:											◇
מאי (בגפו) בגופו נכנס בגופו יצא?												^
לומר, שאינו יוצא בראשי אברים כעבד.	רבא:											!
ההוא, (שמות כא) מלא תצא כצאת העבדים נפקא	א"ל אביי:											⚡
אי מהתם, הוה אמינא נתיב ליה דמי עיניה וניפוק, קמ"ל.												!
יחידי נכנס, יחידי יצא.	רבי אליעזר בן יעקב:											■
מאי יחידי יצא?												^
הכי קאמר: יש לו אשה ובנים - רבו מוסר לו שפחה כנענית, אין לו אשה ובנים - אין רבו מוסר לו שפחה כנענית.	רב נחמן בר יצחק:											!
נמכר במנה והשביח ועמד על מאתיים, מנין שאין מחשבין לו אלא מנה? שנאמר: (ויקרא כה) מכסף מקנתו נמכר במאתים והכסף ועמד על מנה, מנין שאין מחשבין לו אלא מנה? תלמוד לומר: (ויקרא כה) כפי שניו. אין לו אלא עבד הנמכר לעובד כוכבים, הואיל ונגאל בקרובים ידו על התחתונה, נמכר לישראל מנלך? ת"ל: שכיר שכיר לגזירה שוה.	ת"ר:											■
הריני כבן עזאי בשוקי טבריא	אביי:											○
מכדי הני קראי איכא למידרשינהו לקולא ואיכא למידרשינהו לחומרא, מאי חזית דדרשינהו לקולא? נידרשינהו לחומרא	ההוא מרבנן לאביי:											⚡
לא סלקא דעתך, מדאקיל רחמנא לגביה	[אביי]											!
(דברים טו) כי טוב לו עמך - עמך במאכל ועמך במשתה, שלא תהא אתה אוכל פת נקיה והוא אוכל פת קיבר, אתה שותה יין ישן והוא שותה יין חדש, אתה ישן על גבי מוכים והוא ישן על גבי התבן, מכאן אמרו: כל הקונה עבד עברי, כקונה אדון לעצמו.	דתניא:											■
ואימא: הני מילי לענין אכילה ושתיה, כי היכי דלא ליצטער ליה, הא לענין פדיון - נחמיר עליה מדרבי יוסי בר' חנינא												⚡
בא וראה כמה קשה אבקה של שביעית, אדם נושא ונותן בפירות שביעית לסוף מוכר את מטלטליו, שנאמר: (ויקרא כה) בשנת היובל תשובו איש אל אחוזתו, וסמך ליה: וכי תמכרו ממכר לעמיתך או קנה מיד עמיתך - דבר הנקנה מיד ליד, לא הרגיש לסוף מוכר את שדותיו, שנאמר: (ויקרא כה) כי ימוך אחיך ומכר מאחוזתו, לא באת לידו עד שמוכר את ביתו, שנאמר: (ויקרא כה) כי ימכור בית מושב עיר חומה.	דתניא, רבי יוסי ברבי חנינא											⚡
מאי שנא התם דאמר לא הרגיש, ומאי שנא הכא דאמר לא באת לידו?												⚡
כדרב הונא												!
כיון שעבר אדם עבירה ושנה בה - הותרה לו.	דאמר רב הונא:											⚡

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מ:מזא-key:	מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
---	--

קידושין-האשה נקנית	Talmud Navigator										
	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
הותרה לו סלקא דעתך?		ז									כ.
אלא נעשית לו כהיתר.		!	ז								כ.
לא באת לידו עד שמוכר את בתו, שנאמר: (שמות כא) וכי ימכור איש את בתו לאמה, ואע"ג דבתו לא כתיבא בהאי ענינא, הא קמ"ל: ניזבין אינש ברתיא ולא ניזוף בריביתא מאי טעמא? ברתיא מגרעא ונפקא, והא מוספא ואולא				■	ז						כ.
לא באת לידו עד שלוח ברבית, שנא': (ויקרא כה) וכי ימוך אחיך ומטה ידו עמך, וסמיך ליה: אל תקח מאתו וגו'					■	ז					כ.
לא באת לידו עד שמוכר את עצמו, שנאמר: (ויקרא כה) וכי ימוך אחיך ונמכר לך, לא לך אלא לגר שנאמר: (ויקרא כה) לגר, ולא לגר צדק אלא לגר תושב, שנאמר: גר תושב משפחת גר - זה עובד כוכבים, כשהוא אומר לעקר - זה הנמכר לעבודת כוכבים עצמה						■	ז				כ.
התם הא אהדריה קרא	אמר ליה: [אביי]								!		כ:
הואיל והלך זה ונעשה כומר לעבודת כוכבים, אימא: לידחי אבן אחר הנופל? תלמוד לומר: (ויקרא כה) אחרי נמכר גאולה תהיה לו אחד מאחיו יגאלנו.	דתני דבי רבי ישמעאל:								!	■	כ:
ואימא: גאולה תהיה לו, כי היכי דלא ליטמע בין העובדי כוכבים, הא לענין פדיון - נחמיר עליה מדרבי יוסי ברבי חנינא										ז	כ:
תרי קראי כתיבי, כתיב: (ויקרא כה) אם עוד רבות בשנים, וכתוב: (ויקרא כה) ואם מעט נשאר בשנים, וכי יש שנים מרובות ויש שנים מועטות? אלא נתרבה כספו - מכסף מקנתו, נתמעט כספו - כפי שניו.	רב נחמן בר יצחק:									!	כ:
ואימא, הכי קאמר: היכא דעבד תרי ופש ליה ד' - ניתיב ליה ד' מכסף מקנתו, עבד ד' ופשו ליה תרתי - ניתיב תרתי כפי שנין										ז	כ:
א"כ, נכתוב קרא אם עוד רבות שנים אם מעט נשאר שנים, מאי בשנים? נתרבה כספו בשנים - מכסף מקנתו, נתמעט כספו בשנים - כפי שניו .										!	כ:
דרשינהו רב נחמן להני קראי כסיני.	רב יוסף:									■	כ:
(סימן: עבד בית חצאי' בית עבד קרובים)											כ:
עבד עברי הנמכר לעובד כוכבים, נגאל לחצאין או אינו נגאל לחצאין? גאולתו (ויקרא כה) גאולתו משדה אחוזה גמר, מה שדה אחוזה אינו נגאל לחצאין, אף האי נמי אינו נגאל לחצאין, או דילמא לקולא אמרינן, לחומרא לא אמרינן?	בעא מיניה רב הונא בר חיננא מרב ששת:									^	כ:
לאו אמרת התם נמכר כולו - ולא חציו? ה"נ נגאל כולו - ולא חציו.	א"ל: [רב ששת]									!	כ:
אם תימצי לומר נגאל לחצאין, משכחת לה לקולא ולחומרא לקולא, זבניה במאה יהב ליה חמשין פלגא דדמי, ואשכח וקם על מאתן, אי אמרת נגאל לחצאין - יהיב ליה מאה ונפיק, ואי אמרת אין נגאל לחצאין - יהיב ליה מאה וחמשין ונפיק.	אביי:									■	כ:
והאמרת: נתרבה כספו - מכסף מקנתו										ז	כ:
כגון דאוקיר וזל ואוקיר.										!	כ:
משכחת לה לחומרא, זבניה במאתן יהיב מאה פלגי דדמי, ואיכסף וקם על מאה, אי אמרת נגאל לחצאין - יהיב ליה חמשין ונפיק, ואי אמרת אין נגאל לחצאין - הנך מאה פקדון נינהו גביה, יהיב להו ניהליה ונפיק.	[אביי]									■	כ:
המוכר בית בבתי ערי חומה, נגאל לחצאין או אינו נגאל לחצאין? גאולתו משדה אחוזה גמר, מה שדה אחוזה אינה נגאלת לחצאין, אף האי נמי אינו נגאל לחצאין, או דילמא היכא דגלי גלי, היכא דלא גלי לא גלי?	בעא מיניה רב הונא בר חיננא מרב ששת:									^	כ:
ממדרשו של ר"ש נשמע, שלוח גוואל וגואל לחצאין	א"ל: [רב ששת]									!	כ:
(ויקרא כז) אם גאל יגאל - מלמד, שלוח גוואל וגואל לחצאין אמר ר"ש: מה טעם? לפי שמצינו במוכר שדה אחוזה שיפה כחו, שאם הגיע יובל ולא נגאלה חוזרת לבעליה ביובל - הורע כחו שאינו לוח וגואל וגואל לחצאין, מקדיש שהורע כחו, שאם הגיע יובל ולא נגאלה יוצאה לכהנים ביובל - יפה כחו שלוח וגואל וגואל לחצאין	דתניא: [ר"ש]									!	כ:
האי מוכר בית בבתי ערי חומה נמי הואיל והורע כחו, שאם מלאה לו שנה תמימה ולא נגאלה נחלט, יפה כחו שלוח גוואל וגואל לחצאין.										!	כ:

disputants-חולקים ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	statement-מימרא ■ ? קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
מקרא-key:	

קידושין-האשה נקנית		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
(ויקרא כז) אם גאל יגאל - מלמד, שלוח וגואל וגואל לחצאין שיכול והלא דין הוא: ומה מוכר שדה אחוזה שיפה כחו, שאם הגיע יובל ולא נגאלה חזרת לבעליה ביובל - הורע כחו שאין לזה וגואל לחצאין, מקדיש שהורע כחו, שאם הגיע יובל ולא נגאלה יוצאה לכהנים ביובל - אינו דין שהורע כחו שאין לזה וגואל לחצאין. מה למוכר שדה אחוזה - שכן הורע כחו ליגאל מיד, תאמר במקדיש - שיפה כחו ליגאל מיד? מוכר בית בבתי ערי חומה יוכיח, שיפה כחו ליגאל מיד, ואין לזה וגואל לחצאין	איתביה:								◊				כ:	
לא קשיא: הא רבנן, הא ר"ש.										!			◊	כ: